

kastet en grundig Underøgelse. Det kan jo ikke være Andet, end at Befæstningsanlæg, der passe for vore Forhold, ville blive meget kostbare; men jeg har dog ikke Tvivl om, at man vil give de fornødne Summer dertil. Ser man her til de betydelige Summer, der bevilges for at fremme det materielle Velvære gennem Jernbaner og Teglegraver, saa tør jeg heller ikke tvivle om, at det vil være overkommeligt at faae de Summer, der behøves til Fæstningsanlæg. Disse Summer ville jo ganske vist ikke forrente sig direkte, de ville endogfaa medføre Udgifter til Bevogtning og Vedligeholdelse; men man vinder igjen paa den anden Side meget Betydeligt ved at bringe saadanne Offre. Man vinder den Bevidsthed, at vi have gjort, hvad der stod i vor Maagt, for at hævede vor Selvstændighed, og man vinder ogsaa dette, at mange Angreb, der kunde have været tilligtede, hvis vi ikke havde haft disse Fæstningsanlæg, bortfalde. Jeg anser derfor de Penge, der bruges til et passende Befæstningssystem, som vel anvendte, som en Assurancepremie, der betrykker os i de fleste Tilfælde, om ikke i alle, hvilket det naturligvis er umuligt at paasta. Naar jeg gaar ud fra den Forudsætning, at saadanne Fæstningsanlæg ville komme i Stand, saa forekommer det mig ogsaa rigtig og hensigtsmæssigt, at vi vedblive med en hensigtspaarende Udvikling af vort Materiel, og jeg beklager derfor, at en Del Poster, som den høitærede Krigsminister havde opstillet paa sit Budget, ere blevene forfaste. Jeg haaber imidlertid, at disse Forslag, naar de have hvilet i et Aar, ville blive optagne igjen og gjenneførte. Ser jeg hen til Flaadebudgettet, da maa jeg sige, at jeg endnu mere beklager Udsalbet af Forhandlingen om Panterskibet. Jeg er vel ganske overbevist om, at vi trænge til en hel Del Kanonbaade, eller mindre Fartøier til Forsvar af vore indre Bænde saa vel som til Forsvar for Kjøbenhavn, ligesom ogsaa for paa andre Steder at forhindre Landgang; men der er Opgaver, som den Slags Fartøier ikke magte at løse, nemlig saadanne, hvor der kræves stor Hurtighed og en vis Sedygtighed, og derfor beklager jeg i høi Grad, at Panterskibet er blevet negtet. Jeg har naturligvis ikke noget Haab om, at det Ændringsforslag, der vil blive indbragt her i Thinget om paany at optage Panterskibet paa Finantsloven, skulde blive vedtaget; men jeg finder dog, at det er min Pligt, naar et saadant Ændringsforslag bliver indbragt, da at stemme for det.

Formanden: Den 5te Landsthingsmand for 2den Kreds har Ordet.

Saxner: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den 11te Landsthingsmand for 9de Kreds har Ordet.

H. Rasmussen: Det er meget kort, hvad jeg har at sige. Vi have jo Alle Indtrykket af, at den finantsielle Tilstand er meget tilfredsstillende, men det kan jo gaa Staten, som det gaar den enkelte Husbond, at Stillingen ikke altid er helt tilfredsstillende, om ogsaa Kassen er fuld. Jeg mener dermed, at naar vi se hen til, hvilke Rulder der fylde Statskassen, og hvorledes Skatterne for den allerstørste Del udredes, vil der vist nok for Manges Vedkommende blive et Staar i Glæden. (Ploug: Na, nei!) Jo, for Manges Vedkommende, men jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skal lide Staar i sin Glæde. Jeg vil henvise til, at efter Finantslovsforlagets § 5 indkommer der som indirekte Afgifter 12,293,000 Rd., medens de direkte Afgifter udgjøre knap 5 Millioner. Nu kan det jo dog slet ikke negtes, at naar vi se paa de uheldige Forhold, hvorledes de 12 Millioner og nogle Hundrede Tusinder komme ind som Statsindtægt, er der en stor Del af Befolkningen, som efter min Mening er berettiget til at føre Klage over at være uretfærdig beskattet. Det er derfor, jeg ved denne Leilighed vil gjøre opmærksom paa, at det staar for mig som urigtigt, at Regjeringen haardnakket bliver ved at holde paa de Indtægter, der indkomme ad denne Vej, og det er jo ogsaa en væsentlig Hindring for, at Regjeringen kan gjennemføre flere af de Lovforslag, der foreligge i Rigsdagen. Der er efter min Mening et berettiget Krav fra Folkets Side, som her bør ske Fyldest. Det hjælper kun lidt, at Gæltet, ja en meget stor Del, der have en fast Stilling i Staten, kunne henvende sig til Staten og maaske ved en saadan Henvendelse opnaa at faae noget mere, men vi maa jo dog huske paa, at de, som hjælpe til at fylde Statskassen, for en meget stor Del ere i en lige saa, ja maaske mere betrangt Stilling, og endda skulle de hjælpe til at fylde Statskassen paa samme Maade og samme Vis. Det kan ikke nytte, at vi ville afvise saadanne berettigede Klager; de maa efter min Mening gjentages saa tit, at de endelig trænge igennem. Jeg skal endnu kun omtale et Punkt, nemlig Lønningsspørgsmaalet, som tidligere er blevet omtalt, og som findes i Lovforslaget under § 25 Nr. 30. Det er jo kjendeligt og tydeligt efter de Forhandlinger, der have fundet Sted, at Ingen vil modsætte sig dette Vidrags Størrelse, Ingen ønsker jo at gjøre Forandringer heri (Modsigelse). Jeg syntes dog, at det igaar blev tilkendegivet, at Lovforslaget skulde indeholde det samme som det, der stod i Finantsloven. Hvis det er Tilfældet, er der foreløbig kun en Forskiel i den Form, hvorunder Sagen fremkommer. Om dette nu er en saa væsentlig Ting, at Landsthinget derfor bør foretage en Forandring, derom kan der naturligvis være forskellige Meninger, men som det allerede er paavist, er det ikke uden Exempel, at lignende Forslag opføres paa Finantsloven, og dertil kommer, at vi nu efter